

[Marianne Jelved]

Vi har drøftet det med de brudte forlig. Det skal jeg ikke kommentere mere, men jeg vil gerne vende tilbage til det med blokpolitikken. Når jeg taler om, at vi skal tale det samme sprog eller lægge det samme i ordene, er det, fordi vi har et ansvar for at formidle nogle ting til befolkningen. Der er ikke noget, der er nemmere end at smide skældsord til hinanden, som er mere eller mindre demagogiske.

Jeg har forstået på det svar, jeg fik på mit tidligere spørgsmål, at hr. Svend Auken definerer blokpolitik som politik, der føres, uden at Socialdemokratiet er med. Jeg står her med udskriften af hr. Svend Aukens svar. Hr. Svend Auken siger:

»Vores hovedindvending mod regeringens blokpolitik går ikke på dens sammensætning, men på den politik, man fører, og dem, man fører den sammen med.«

Jeg kan forstå, at hvis vi får et flertal bestående af SF og Socialdemokratiet, vil de to partier kunne danne regering og føre en politik, som hr. Svend Auken ikke vil definere som blokpolitik, fordi Socialdemokratiet selvfølgelig vil føre en politik, der er rigtig for Socialdemokratiet. Da den ikke omfatter andre partier end de to, som holder så meget af hinanden, kan det heller ikke være blokpolitik.

Hvis det ikke er rigtigt forstået, må jeg bede om et klarere svar fra hr. Svend Auken.

(Kort bemærkning).

**Arne Melchior (CD):**

Jeg har bedt om denne korte bemærkning dels for at sige, at jeg slet ikke forstår den store interesse for, hvad en S-SF-regering ville gøre.

Den er i øjeblikket 10 mandater fra de 90, og der er ikke noget i målinger i lang tid, der har vist, at den skulle være inden for mulighederens grænse. Hvorfor dagens finanslovdebat skal sætte stærk fokus på en sådan uaktuel eventualitet, kan jeg ikke indse.

Det interessante i fru Marianne Jelveds bemærkning her var, at hun mente sig berettiget til, tilmed på alle tre nuværende regeringspartiers vegne, at sige, at hun kunne erklære, at man meget hellere – eller meget gerne i det mindste – ville have indgået en finanslovaftale med Socialdemokratiet.

Måtte jeg have lov at spørge fru Marianne Jelved: Har der nogen sinde – og som gruppeformand for et af regeringspartierne må fru Ma-

rienne Jelved vide det – været en indbydelse fra regeringen til at forhandle finanslov med Socialdemokratiet? De forhandlinger, der brød sammen – så vidt jeg husker den 17. oktober – handlede jo om de store, forkromede fremtidsplaner og ikke om finanslov 1990. Da det ikke kunne lade sig gøre, fordi man indså, at disse planer ikke kunne gennemføres i år – for øvrigt havde statsministeren faktisk allerede i august måned fjernet sin del af disse planer, men det er en anden historie – blev Fremskridtspartiet indbudt til at forhandle finanslov. Har der nogen sinde foreligget en sådan indbydelse til Socialdemokratiet, og har Socialdemokratiet takket nej til en sådan indbydelse?

Det vil jeg meget gerne have oplyst.

(Kort bemærkning).

**Svend Auken (S):**

Jeg skal svare hr. Bjørn Elmquist på hans spørgsmål vedrørende finansloven.

Den melding, jeg har givet i dag, er, at vores holdning ved denne finanslov er og ved fremtidige finanslove vil være, at vi stemmer ja og ønsker at stemme ja til en finanslov, der er god, eller som i det mindste trækker i den rigtige retning. Det vil sige, at vi vil forhandle, både når vi selv er i regering og med andre regeringer, for at nå frem til en finanslov, der trækker i den rigtige retning.

Jeg vil godt nævne som model for, hvad jeg ser der burde kunne have ladet sig gøre under den nuværende regering, den finanslovaftale, vi indgik i december 1987, hvor vi på samme tid gjorde noget for at forbedre konkurrenceevnen for danske virksomheder og ydede en retfærdighedshandling over for pensionister, efterlønsmodtagere, børnefamilier og arbejdsløse. Det er for mig den bedste finanslov, man kan forestille sig. Det er en finanslov, der gør noget effektivt ved økonomien, og som er socialt retfærdig. Det er politik, der er virkningsfuld, og som opleves af mennesker i dette land som værende retfærdig. Derfor indgår der ikke i vores melding i dag, at vi tager stilling til, hvilken regering der i givet fald skal forhandles med.

Jeg vil endelig sige til fru Marianne Jelved, at jeg mener, jeg har besvaret hendes spørgsmål. Vi ønsker ikke som en reaktion på den snævre og ukloge blokpolitik, der føres i øjeblikket, og som har givet så ringe resultater for landet, at erstatte den i en fremtidig socialdemokratisk le-